

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

terani XVI. Kal. Maij, anno decimo.

PRIORI ET FRATRIBVS
Grandimontensibus.

Epist. 48.
Vt preces effan-
dent valeant
pro anima M.
Tusquen. Ar-
chiepiscopi, ut
a patris, quas
pro suis excessi-
bus fortis me-
rit, valeat li-
berari.

ET si fraternæ caritatis, quæ nunquam excidit, sincerus affectus sit ad proximos extendendus, dum fuerint in præsentis peregrinationis exilio constituti, ex ejusdem tamen dilectionis fonte tunc est eis uberioribus beneficiis succurrendum cum à corporis vinculis absoluti nec tempus nec locum habent ut per se valeant ulterius operari. Propter quod à sanctis patribus quædam sunt præscripta remedia quibus defunctorum angustias consulatur, elemosinæ videlicet & jejunia, oblationes ac preces, quæ illis præcipue prodesse noscuntur qui, dum viverent, meruerunt ut hæc sibi postea prodesse post mortem. Multis quippe divinæ scripturæ testimoniis comprobatur quod meritis & precibus aliorum salutem mentis & corporis aliqui consequuntur, quorum, inquit, fidem ut vidit, ait Dominus paralytico: *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.* & consequenter adjecit: *Tolle lectum tuum & vade in domum tuam.* Socrus quoque Simonis, quæ magnis febribus tenebatur, ad preces eorum qui manentes in domo rogaverunt pro ipsa meruit liberari. Maria etiam & Martha vitam Lazaro lacrymosis precibus impetrarunt. Et ad lacrymas viduæ turba eomite supplicantis, ejus filium Dominus suscitavit. Ad hujusmodi verò exhibenda suffragia quamvis fidelis quilibet teneatur juxta illud quod in Ecclesiastico legitur, *Mortuo non prohibeas gratiam, omnes siquidem moriemur*, illi tamen ad hoc specialiter astringuntur qui à curis secularibus expediti, tam sua quam aliorum possunt commodius peccata deslere. Illis quoque convenit per hæc pietatis officia plenius subveniri qui suæ liberationis fiduciam in iis qui adhuc vivunt in corpore posuerunt. Sanè bo. me. B. Turo-nensis Archiepiscopus, dum appropinquaret ad portas mortis, & esset in ultimo vite suæ termino constitutus, quædam literas fecit scribi, quæ sub sigillo suo fuere nobis à dil. fil. Magistro P. de Vico post ejus obitum præsentata; in quibus nobis humiliter supplicabat ut vos nostris litteris moneremus quatinus pro ipso ad Dominum orationes & preces vestras effundere curaretis. Nos igitur in hoc pium ejus devotionis desiderium commendantes, qui apud districtum judicem Eccle-

siæ petiit suffragiis adjuvari, universitatem vestram rogamus, monemus, & exhortamur in Domino quatinus pro jam dicto defuncto effundatis coram Domino corda vestra, & pro ipsius anima devotissime supplicetis altissimo, ut à pœnis quas pro suis forsan excessibus meruit, vestris intercessionibus liberetur, spem firmam habentes ut qui ex fideli devotione supplicationum vestrarum patrocinium imploravit, vestris precibus & beneficio percipiet & juvamen. Datum Laterani V. Id. April. anno decimo.

EPISCOPIS, ABBATIBVS, PRIORIBVS,
& universis Clericis per Achaïam
constitutis.

ET si quilibet in necessitatis articulo proximo subvenire, illius tamen necessitates eum convenit liberalius relevare ad cujus reverentiam ex subjectionis debito noscitur obligatus. Cum igitur venerabilis frater noster . . . Patracen. Archiepiscopus semel & iterum pro suis & Ecclesiæ suæ negotiis ad sedem apostolicam veniendo, præter labores multiplices, jacturas graves sustinuerit & expensas, nec ad exolvenda sua debita in præfenti ejusdem sufficiant facultates, universitatem vestram rogandam duximus & monendam, per apostolica vobis scripta mandantes, quatinus eidem Archiepiscopo caritativis studeatis auxiliis subvenire, ut vestræ liberalitatis subsidiis à suorum debitorum obligationibus expeditus, vestris commodis expeditius valeat insudare. Datum Laterani IV. Kal. Maij, anno decimo.

ARCHIEPISCOPO PATRACENSI.

AD nostram noveris audientiam pervenisse quod quidam Clerici in Ecclesiis tuæ provinciæ proventus ecclesiasticos percipere non verentur, cum in eis residentiam facere negligant & personaliter deservire. Quocirca præsentium tibi auctoritate mandamus quatinus Clericos memoratos, qui in Ecclesiis in quibus ordinati fuerint personaliter deservire contempserint, proventus ecclesiasticos percipere non permittas, cum hoc tempore multa sit ibidem penuria Clericorum. Datum ut in alia.

E I D E M.

EX tuæ devotionis insinuatione recepimus quod cum Latini regionem Achaïæ occupassent, quidam Episcopi

Epist. 49.
Vt Archiepiscopo Patracen, ad exolvenda sua debita caritativis studeant auxiliis subvenire.

Epist. 50.
Vt Clericis suæ provinciæ proventus ecclesiasticos percipere non permittat si in illis personaliter deservire contempserint, nisi sibi constiterit eos canonicè fuisse promotos, & beneficiarios in eorum Ecclesiis residere compellat.

Epist. 51.
Vt illis qui ad Achaïæ partes accedunt celebrare non permittat.

Græci suffraganei tui, timore perterriti, de locis propriis fugientes, suas Ecclesias reliquerunt; quorum quidam, licet sapius moniti, ad sedes tamen suas redire contemnunt; nonnulli propter guerrarum discrimina per certos nequeunt nuntios commoveri. Vnde nobis humiliter supplicasti ut super hoc tibi salubriter consulentes, qualiter circa illos & ipsorum dioceses procedere debeas, tibi scribere dignemur. Nos igitur attendentes quod propter novitatem mutationis illius terræ & novitatem eventus sit cum maturitate plurima procedendum, devotioni tuæ taliter respondemus, ut illos non semel, sed sæpe, videlicet primò, secundò, & tertio, citare procures; & si comparere noluerint, sed in sua voluerint contumacia perdurare, nisi fortè se appellationis clypeo duxerint muniendos, quam infra tempus legitimum prosequantur, ipsos per suspensionis & excommunicationis sententias ad tuam obedientiam venire compellas. Quod si nec sic ipsorum duritia poterit emolli, eos dilectus filius B. tit. sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis apostolicæ sedis Legatus ab episcopatuum administratione removeat, & quibus præsumt Ecclesiis de personis idoneis faciat provideri, sed in eos degradationis sententiam non promulget, ut cum eis misericorditer, si expediat, facilius agi possit. In Ecclesiis autem eorum qui se fraudulentè absentant, nec ad ipsos valet citatio pervenire, trinæ citationis edictum facias publicari. Et si nec sic curaverint obedire, seu etiam ultra sex menses suas deseruerint Ecclesias, ut juxta canonicas sanctiones eis debeant meritò spoliari, contra eos quoque sicut præscriptum est procedatur. Postulasti præterea per sedem apostolicam edoceri utrum Clericos illos qui ad partes Achaïæ sine commendatis litteris veniunt permittere debeas celebrare. Super quo tibi taliter respondemus, quod nisi legitime tibi constiterit, sive per litteras, sive per testes, de illorum ordinatione canonica qui penitus sunt ignoti, non debes ipsos permittere tuis plebibus celebrare. Sed si forsan eorum aliqui secretò ex devotione celebrare voluerint, poteris sustinere. Datum Laterani XIII. Kal. Maij, anno decimo.

EPISCOPO PATAVIENSI.

Epist. 51.
Ad suggestionem Aquilensis

ET canonica tradit auctoritas & ratio suggerit naturalis, ut cum neces-

sitas exigat vel utilitas persuadet, & unus episcopatus dividatur in plures, & plures conjungantur in unum, ne cura pastoris desit alicui vel aliquid desit curæ pastoris. Legimus enim quod cum multi essent minores sacerdotes, quos Chananaeos communiter appellabant, unus autem summus sacerdos, quem nominabant specialiter Arabartum, David Prophetarum eximius per Spiritum sanctum intelligens quod unus non sufficeret universis, viginti quatuor summos sacerdotes instituit, sexdecim de Eleazar, & octo de Ythamar: quibus tamen omnibus unum præfecit, quem statuit principem sacerdotum. Singulis autem per sortem vicis suæ divisit hebdomadas; quarum octava provenit Abia, de cuius genere Zacharias pater Iohannis Baptistæ descendit. Dilectus itaque filius nobilis vir. . . Dux Austriæ tam per litteras proprias quam nuntium specialem nostris auribus intinavit quod Pataviensis episcopatus parochialibus adeo limitibus est diffusus quod per unam quantumlibet exercitatum personam abique multorum animarum periculo pastorale circa singulas oves in ipso nequeat officium exerceri. Quod utique venerabilis frater noster. . . Aquilegen. Patriarcha, dum Pataviensi Ecclesiæ præsideret providè circumspiciens, in votis dicitur habuisse fel. rec. C. Papæ prædecessori nostro cum instantia supplicare ut in provincia seu potius provinciis tam diffusis alium præter circa singulas ordinaret, quibus, ut expertus, agnoverat per unum immediatè pastorem spiritualia sacramenta non posse congruè ministrari. De quibus, inter ceteras partes episcopatus ejusdem, Austria maximum noscitur sustinere defectum: quæ profectò in tantum dicitur à sede cathedrali distare ut ad nonnullas Ecclesias inibi constitutas vix infra sex dies à cœna Domini perveniat novum chrisma. Consecrationes quoque altarum, confirmationis sacramentum, & ordinationes nihilominus Clericorum nonnunquam tempore multo, sæpe verò perpetuò differuntur, nisi per advenas fortassis Episcopos aliquotiens impendantur eisdem. Quodque gravius est, usque adeo, ut asseritur, ibi pestis invaluit hæreticæ pravitatis ut passim in caulas dominicarum ovium lupi rapaces irumpant, dum per virgam pastoris, quæ quanto pluribus est intenta, tanto minus specialiter super eis prævaleret vigilare, truculenta rabies eorundem ab ipsis sedulitatis

penis Patriarchæ, dum ipsi Pataviensi Ecclesiæ præsidere, committitur, ut de loco insigni, ubi unam cathedralem Ecclesiam erigere possit in loco Vicentensi.